

Andrzej Aleksander Piętka

Lekarz pediatra, zasłużony dla Konstancina. Urodził się 23 listopada 1912 roku w Nachiczewanu, przedmieściu Rostowa nad Donem w Rosji. Był synem Jana Kazimierza, magistra farmacji, który po studiach w Dorpacie (obecnie Tartu w Estonii) osiedlił się w Rostowie i Wandy z Trębaczewiczów. Po wojnie polsko-bolszewickiej, zakończonej traktatem ryskim w 1921 roku powrócił z rodzicami do kraju i zamieszkał, najpierw w Mińsku Mazowieckim potem w Warszawie, a następnie, w 1936 roku, w Legionowie pod Warszawą. Od roku 1925 uczęszczał do prywatnego Gimnazjum Ludwika Lorentza w Warszawie, które ukończył w roku 1933. W latach 1933-1939 studiował na Uniwersytecie Warszawskim, najpierw weterynarię (przez dwa lata) a następnie medycynę. W latach szkolnych i studenckich należał do harcerstwa, w którym osiągnął stopień Podharczmistrza RP. Uczestniczył w międzynarodowych zjazdach harcerskich, tzw. jamborees. W czasie studiów wstąpił do korporacji akademickiej "Lechicja".

W lecie 1939 roku prowadził na pograniczu Polski i Prus Wschodnich antyniemiecką akcję propagandową, za co w czasie okupacji poszukiwany był przez Niemców.

We wrześniu 1939 r. brał udział jako ochotnik w obronie Warszawy i został ranny. W czasie okupacji pracował jako lekarz w Szpitalu Ujazdowskim, skąd w związku z poszukiwaniem przez Niemców musiał przenieść się do Szpitala Praskiego, a następnie do Szpitala Dziecięcego przy ul. Kopernika w Warszawie. W konspiracji działał w VIII Obwodzie AK "Obroża". Razem z dr Jerzym Kuczamerem prowadził lecznicę w Chotomowie k. Legionowa, która była miejscem działalności konspiracyjnej w zakresie medycyny a później, w czasie Powstania Warszawskiego, szpitalem polowy.

W 1943 roku ożenił się z Marią Gołębiowską, także lekarzem, członkiem AK - pseudonim "Malwa", z którą miał trójkę dzieci: Jana, urodzonego w 1944 roku, Annę, urodzoną w 1947 roku i Dorotę, urodzoną w 1951 roku.

W Powstaniu Warszawskim był członkiem Okręgu Warszawskiego Armii Krajowej - I Obwód "Radwan" (Śródmieście) - Rejon - VI Zgrupowanie "Golski". Nosił pseudonim "Butrym". W czasie Powstania pracował jako lekarz w gmachu obecnego szpitala MON przy ul. Koszykowej, w którym mieściła się wtedy Warszawska Szkoła Pielęgniarek i został tam ranny. Na podwórzu tego szpitala, pod jego pseudonimem omyłkowo pochowano kogoś innego. Po upadku Powstania znalazł się w obozie w Piastowie skąd został ewakuowany z Warszawską Szkołą Pielęgniarek do Czarnego Dunajca na Podhalu.

W latach 1945-1948 mieszkał z rodziną w Ostrowi Mazowieckiej gdzie był dyrektorem Powiatowego Szpitala Zakaźnego. W 1947 roku ukończył Pierwszy Międzynarodowy Kurs Pediatrii Społecznej, zorganizowany przez UNICEF w Paryżu.

Od roku 1948 do śmierci mieszkał z rodziną w Konstancinie. Pracował jako konsultant pediatryczny i lekarz zakładowy w Szpitalu Chirurgii Kostnej, przekształconym z czasem w Stołeczne Centrum Rehabilitacji Narządów Ruchu (STOCER), a następnie w filii tego Centrum w Chylicach, w której znalazły się oddziały dziecięce. Był też lekarzem zakładowym, między innymi w Zespole Pieśni i Tańca "Skolimów" i kilku okolicznych zakładach INCO. Razem z żoną Marią, która do śmierci w 1972 r. pracowała jako lekarz w Ośrodku Zdrowia przy ul. Wareckiej, prowadził prywatny gabinet lekarski w willi Janówka przy ówczesnej ul. Warszawskiej (obecnie Józefa Piłsudskiego).

Andrzej Piętka z delegacją francuską, STOCER 1970 r. Fot. ze zbiorów rodziny.

Poza pracą zawodową Andrzej Piętka działał społecznie. Przez kilka kadencji był radnym miejskim i przewodniczącym Komisji Zdrowia. W latach 60-tych XX w. przez pewien czas był przewodniczącym Rady Zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia w STOCER. Był także członkiem Towarzystwa Miłośników Piękna i Zabytków Konstancina w czasach kiedy przewodziła temu Towarzystwu Monika Żeromska. W 1997 roku z okazji obchodów stulecia Konstancina, otrzymał tytuł zasłużonego dla tego miasta.

Był członkiem ZBOWID a następnie Światowego Związku Żołnierzy AK. W latach powojennych porucznikiem, kapitanem, a od 2001 roku majorem rezerwy WP. W tymże roku otrzymał Patent "Weteran Walk o Wolność i Niepodległość". Za pracę zawodową, działalność społeczną i udział w II wojnie światowej został odznaczony m. in. Krzyżami Oficerskim i Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem "Za Udział W Wojnie Obronnej 1939 r.", Krzyżem AK, Warszawskim Krzyżem Powstańczym, Krzyżem Partyzanckim, Krzyżem "Za Zasługi Dla ZHP Z Mieczami", Złotą Odznaką Honorową "Za Zasługi Dla Warszawy," oraz Odznaką Pamiątkową "Akcji Burza".

Zmarł 26 września 2004 roku. Został pochowany w grobie rodzinnym na cmentarzu powązkowskim w Warszawie.

Andrzej Piętka przed domem, lata 90-te XX w.

Fot. ze zbiorów rodziny.

W pamięci mieszkańców Konstancina i okolic Andrzej Piętka pozostał człowiekiem i lekarzem o wielkiej wrażliwości, otwartym na ludzi, służącym pomocą w każdych okolicznościach, o każdej porze dnia i nocy. Z racji zawodu zawsze stawiał jako priorytet etykę lekarską - zgodnie z przysięgą Hipokratesa, a także zwykły humanizm i wrażliwość na potrzeby ludzkie. Lubił i szanował nie tylko ludzi, ale także przyrodę i zwierzęta. Kochał las i ogród. Był człowiekiem skromnym żyjącym według zasad honoru, uczciwości i odpowiedzialności, zawsze otoczonym ludźmi, których często mobilizował do nowych działań, w imię słusznych spraw. Choć minęło już sporo lat od chwili kiedy odszedł, wiele osób wspomina go nadal w gronie rodzinnym, opierając się na relacjach swoich dziadków i rodziców, a także dzieci, które w międzyczasie dorosły, a które często ratował z opresji zdrowotnych. Taka pamięć o zwykłym człowieku, mówi sama za siebie...

Jan Piętka, Dorota Piętka-Hadała
styczeń 2014 r.